

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

VELIKONOCE | 2023

Květnou nedělí jsme vstoupili do svatého týdne, do dnů, které ukazují na lidskou zlobu, ale především na Boží lásku a na Boží vítězství nad smrtí, které se stává i naším vítězstvím.

Při velikonoční vigílii na Bílou sobotu při svěcení ohně zazní jedno krásné zvolání:

Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.

Oheň – světlo – je symbol vzkříšeného Krista. Tma je symbol hrobu – smrti, hříchu, strachu.

Kolik okolností, lidí, zpráv, různých shromáždění, která jsou svolávána... nás chtějí dostat do tmy – do stavu, kdy místo naděje nás naplňuje strach z budoucího, který nás paralyzuje, oslepuje, deptá. Když uvěříme lžím, polopравdám a manipulacím a ne

tomu, co se opírá o ověřená fakta, o skutečnou pravdu.

Křesťané přece vědí, v čem spočívá smysl, hodnota života. V čem je pravda. Nevěřme bludům, nežijme ve Tmě, strachu. Ať nejen o těchto Velikonocích, ale v celém našem životě slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.

Váš Konstantin

Jeden ze zvonů v kostele sv. Maří Magdalény v Kunicích. Do kostelní věže se za nimi vydala Petra Davidová. Ke kostelu se vrátíme v některém z příštích čísel.

Kulturní zima

V prosincovém čísle Zvonu jsme si mohli přečíst o adventním zastavení na říčanském náměstí. Šlo o první velkou akci pro veřejnost pořádanou farností po dlouhé době, která se obešla bez on-line přenosů nebo zásadních protiepidemických opatření. Ne že by nepříjemné bacily zmizely, ale učíme se s nimi žít. Proto jsme se během letošní zimy rozhodli obnovit farností (spolu)pořádané tradiční akce pro veřejnost.

Hned na začátku ledna zazněla v říčanském kostele **Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby**. Podařilo se tak navázat na letitou tradici v podání „naší“ party, se kterou je neodmyslitelně spjatá osoba prof. Josefa „Pepíka“ Zichy. (Rybovka zazněla v Říčanech poprvé na koncertě „U Labutě“ už 18. prosince 1984.)

Měli jsme spoustu obav. Zda se nám letos podaří skupinu dobrovolníků, z velké části (polo)amatérů, dát po dlouhé pauze dohromady, zda nějakí návštěvníci dorazí. Ale naštěstí obavy nebyly na místě. Členská základna se ukázala být dostatečně pevná a posluchači na nás

rozhodně nezanevřeli – kostel byl naplněn k prasknutí.

Na začátku všechny krátce přivítal P. Konstantin. Po něm dorazili nečekaní návštěvníci – tři králové i s velbloudem, sledující kometu. Po společném zpěvu koledy Jdou zástupy věrných (Adeste Fideles) se taktovky chopil Jiří Kabát M. Mus a již zaznělo ono očekávané "Hej, mistře!" Společně jsme si tak mohli prožít zvěstování Kristova narození, přípravy a následný příchod pastýřů k Betlému. Na závěr koncertu pak nemohla chybět koleda Narodil se Kristus Pán, jejíž závěrečné tóny jistě nenechaly nikoho chladným.

Členská základna se sice ukázala být pevná, ale rozhodně nemládne a různé moribundusy se nám také nevyhýbají. A bohužel i pandemie si vybrala mezi námi svou daň. Proto pokud byste si také chtěli s námi zazpívat či zahrát v orchestru, neváhejte nám napsat nebo jinak se ozvat, velmi rádi vás mezi námi přivítáme! A kdo si nás bude chtít zase přijít poslechnout, nejpozději 7. ledna 2024 by měl mít opět možnost.

O tři týdny později se konala další akce pro veřejnost, tentokrát zaměřená na naše nejmenší. V radošovické sokolovně se ve vydatné spolupráci s T. J. Sokol Říčany a Radošovice konal již **21. dětský karneval**. Opět jsme

měli obavy, zda nějakí návštěvníci dorazí a nakonec jsme si nebyli jistí, jestli se do sokolovny všichni vejdem. Účast byla totiž nad očekávání vysoká. Děti přišly v úžasných maskách (leckdy přišli i zamaskovaní (pra)rodiče), plnily rozličné sportovní a postřehové úkoly a sbíraly razítka. Měly možnost díky hned několika oddílům Sokola zhlédnout taneční ukázkou a jeden skupinový tanec si mohly vyzkoušet. Nechybělo ani občerstvení a bohatá tombola.

Pokud jsme se nepřehlédli, všechny děti odcházely domů nadmíru spokojené a adekvátně unavené. Kdyby někomu po karnevalu stále scházela bačkůrka, brýle a podobně, napište na níže uvedený e-mail a třeba se věc ještě podaří dohledat.

V sobotu 18. února, na konci
jarních prázdnin pro Prahu-východ,
se pak konal v KC Labuť **8. farní
ples**. K tanci vyhrávala osvědčená
kapela Atmosphere Show Band.
A jak se ukázalo, pan kapelník
Procházka zná své řemeslo:
návštěvníci byli spokojeni a na
parketu bylo po celý večer plno.
Šarmantní moderátor Evžen nás
mile celým večerem provázel
a uvedl i dva bloky tanečních
ukázek. V rámci těch jsme měli
možnost vidět úžasné představení
rock and rollu v podání dvou školou
povinných děvčat a dechberoucí
ukázky tří standardních a tří
latinskoamerických tanců v podání
manželského páru Skýbových. Díky
štědrým sponzorům pak pro ty
šťastnější mohla být vrcholem
večera bohatá tombola.

Pokud nedojde k nějaké zásadní
změně, příští ples nás bude čekat
v sobotu 10. února 2024. Tak již
trénujte, těšíme se na hojnou účast
a úžasné taneční výkony!

Závěrem se sluší říct jedno
slovo. DĚKUJEME! Děkujeme všem,
kdo se jakýmkoli způsobem podíleli
na tom, že jsme mohli akce pro
veřejnost uskutečnit. Nejenže je to
pro nás příjemné „vytržení
z reality“, je to také krásná ukázka
toho, že jsme farnost živá. Farnost,
která se neuzavírá do sebe, ale
chce působit v rámci města a okolí.
A právě i skrze tyto akce můžeme
naším sousedům ukázat Pána.

Není možné, abych děkoval
všem, kdo pomohli, aniž bych na
někoho zapomněl. Přesto bych rád
pár lidí zmínil. P. Konstantinovi
a P. Matějovi děkujeme za
veškerou podporu, velice si jí
vážíme. Nemají to s námi leckdy
jednoduché, važme si, že máme
takové prima kněze! V rámci
Rybovek děkuji chlapům za
demontáž stromku, (de)montáž
komety a manželům Tůmovým za
hlídání pokladničky. V rámci
karnevalu patří ohromné díky
neúnavné Milušce Pangrářové, bez
které by tato akce neměla šanci na
úspěch. Za Sokol je pak nutné
zmínit přinejmenším Lucku
Lacinovou. Díky ale také patří
všem, kdo pomohli připravit
občerstvení a zajistit organizaci na

místě. Děkujeme týmu, který po dva čtvrtky neúnavně balil tombolu – nejprve na karneval a následně na ples. Odvedly jste velký kus práce! Ale nebýt velkého množství velmi štědrých sponzorů i malých dárců, žádná tombola by nebyla. Seznam sponzorů je tak dlouhý, že se do Zvonu nevejde, děkujeme ale všem a každému z nich! Děkujeme všem farníkům, kteří se také podíleli na přípravě plesu – ať už přivážením věcí, přípravou sálu nebo i přímo v rámci plesu: manželé Farští u pokladny, Irenka Rosíková a Eva Čelikovská v šatně nebo třeba již zmiňovaný Evžen u mikrofonu. A ještě jedno jméno si dovolím vypíchnout – Maruška Junková. To ona zajišťovala květiny na Rybovku a přípravu občerstvení po koncertě. Také ona byla součástí balícího týmu pro tombolu. To ona prodávala vstupenky na karnevalu. To u ní byla možnost dopředu si zakoupit vstupenky na ples (které připravila), podílela se v pozadí na přípravě všeho, obíhala část sponzorů do tomboly a nakonec na místě prodávala lístky do tomboly. A k tomu všemu ještě mezitím stihla zorganizovat Tříkrálovou sbírku. Všem výše jmenovaným i neadresně zmíněným upřímně PÁN BŮH ZAPLAŤ!

A pokud si myslíte, že můžete i vy nějak pomoci při organizaci

farních akcí, dejte vědět. Budeme jediné rádi.

Jménem všech, kdo se na akcích jakkoli podíleli,

Štěpán Vydrař

vydrar@razdva.cz

Fotografie z akcí: Rudolf Flachs

Farní pouť do Sázavy za svatým Prokopem

V sobotu 25. března se poutníci z říčanské farnosti vypravili do Sázavy s P. Konstantinem na kole, s P. Matějem vlakem, s Martou Dubrovovou autobusem a další ještě jinak.

Všichni jsme se sešli včas na poutní mši svatou k 970. výročí smrti svatého Prokopa v obnoveném, jemu zasvěceném kostele. Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský, byl hlavním celebrantem a v promluvě hovořil o důležitosti připomínat naše světce. S pokorou jsme přijali závěrečné požehnání na konci mše. Poté jsme si prohlédli kostel a na prostranství před klášterem jsme se shromáždili k modlitbě Anděl Páně s místním duchovním správcem P. Radimem Cigánkem. Renomovaní zástupci z pražských fakult nám představili náplň výstavy „Putování za našimi světci“. Všichni přítomní ve

velikém vichru se zájmem naslouchali zajímavým promluvám o světcí Prokopovi, poustevníkovi, který kolem sebe shromáždil další poustevníky. Díky přemyslovským knížatům Oldřichovi a jeho synu Břetislavovi se tato komunita proměnila v benediktinský klášter. Po celé 11. století se zde sloužila slovanská liturgie. Klášter tak navázal na někdejší dědictví věrozvěstů Velké Moravy svatých Cyrila a Metoděje. Slovanští benediktini v Sázavě vytvořili řadu významných slovanských písemných památek, klášter byl i místem, kde chudí a nemocní nacházeli zastání a uzdravení. Opat Prokop zemřel 25. března 1053 v pověsti svatosti. Zachytila jsem jen několik zajímavostí z malých přednášek o klášteřu a svatém

Prokopovi. Více se dozvíte na stránkách sázavské farnosti.

Děkuji Bohu a našim kněžím za vyzvání na pouť do Sázavy. Věřím, že všichni poutníci se dostali domů v pohodě s požeháním svatého Prokopa.

Svatý Prokope, oroduj za nás.

*Miloslava Pangrácová
Foto z archivu farnosti*

Kříže v říčanské krajině

V době covidové pandemie a války na Ukrajině mnozí z nás pocítili větší touhu ponořit se do modlitby. Té prosebné, i té děkonné. Poděkování si nechceme nechávat jen pro sebe. S díky za překonání zlého a k ochraně do budoucna vztyčujeme stejně jako naši předkové kříže v krajině.

Už na podzim, ve slavnostní den 17. listopadu, byl v Pacově osazen nový kříž z pískovce od plzeňského kameníka Lukáše Řezníčka. Vytesané Tau symbolizuje patrona ochránců přírody a zvířat svatého Františka z Assisi. Kříž financovaný osadním výborem Pacov vysvětil o měsíc později P. Konstantin. Iniciátorka, zdejší obyvatelka Andrea Klapálková, se inspirovala podobným křížkem na Myšlíně nedaleko Mnichovic.

Kříž v Pacově. Foto z archivu Okrašlovacího spolku v Říčanech

Jeho vznik vysvětluje dobu, kdy se svět jako by obrátil naruby: přišel covid-19, vysoké počty zemřelých, válka na Ukrajině, energetická krize... Žijeme v jakémsi zmatku. Naši předkové, po nichž nám zbyly kříže, kapličky, zvoničky a jiné památky, na tom nebyli jinak. Křížek má podle své iniciátorky připomenout kolemjdoucím radost ze života a možnost naplnit každý den dobrými skutky.

Od konce zimy je hotový čtyřmetrový kříž u cyklostezky z Kolovrat do Mnichovic, u polí nad Marvánkem. O jeho vznik se zasloužila naše farnost ve spolupráci s městem Říčany. Do kovového rámu byla vložena výplň z lokální žuly, pod mozaikou

Kříž u cyklostezky z Kolovrat do Mnichovic. Foto z archivu Zvonu

znázorňující hořící Božské srdce Ježíšovo je nápis: *Na poděkování Bohu za odvrácení pandemie a prosba o dar zdraví a míru pro Evropu L. P. 2022.* Ke kříži vede dlážděný chodníček a je tu místo na svíčku, květinu, zastavení.

Renata Skalošová

INSPIRACE

Kříž z Heidelbergu

Při našich cestách za nejstarší dcerou do německého Heidelbergu jsme se setkali se zajímavou praxí v tamních kostelích. Hlavní roli v ní hraje asi metr a půl vysoký skleněný kříž, který při otáčení v průvanu mění barvy.

Hlavně ale mění umístění, a to už není průvanem, ale sdílením tohoto kříže mezi církvemi v tom městě. A tak čtvrt roku visí v největším gotickém chrámu v historickém městě v kostele sv. Ducha (v minulosti byl tento kostel katolický, pak evangelický, v druhé polovině 20. století sdílený napůl evangelíky a katolíky – stěnou předělený napříč –, dnes už je zase jen evangelický). Potom se na čtvrt roku kříž přesune do jezuitského kostela a po čtvrt roce se zase ocitne v jiném a po dalším čtvrt roce v dalším chrámovém prostoru. A pak zase znovu dokola, rok za rokem.

Ve městě vzdělanců, s nejstarší univerzitou na území Německa, která vznikla jen pár desítek let po naší Karlově, začínají všichni křesťané velikonoční vigilli společně na největším náměstí jedním společným ohněm. U něho postupně jednotlivé církve vykonají své obřady a teprve po tomto úvodu se v průvodech rozejdou každá církev ke svému kostelu. Zaujalo mne, jak tam tu společnou část naší křesťanské víry takto pěkně prožívají.

Co s tím můžeme dělat my v našem malém městě, univerzity nemajíce? Asi těžko budeme přenášet obrovský skleněný kříž mezi naším kostelem, bratrskou modlitebnou, husity a místem, kde

se schází Českobratrská církev evangelická. Přemýšlím si nad tím, že by snad bylo alespoň dobré, abychom o sobě věděli a abychom neodmítali křesťan křesťana jako někoho nepřátelského jen proto, že jeho forma víry v jediného Boha je jiná než naše forma a tradice.

David Černohorský

Putovní skleněný kříž v Heidelbergu. Foto: Gülay Keskin

☞ NAD ČÍM PŘEMÝŠLEJÍ NÁCTILETÍ ☞

Naděje

Skupinka dětí z 5. až 7. třídy, které navštěvují hodiny náboženství, se rozhodla vytvořit scénář k filmu „Naděje“. A ten chtějí natočit. Přinášíme vám malou ukázkou.

„Naděje je podle mne pocit, který zažíváme po nejtemnější noci.“

Osoby a obsazení: Paní učitelka Pokorná – Hanka, David – Tadeáš, Adam – Bart, Martin – Kuba, Tomáš – Marek, Marie – Áňa, Eva – Nina.

Děti sedí ve třídě, je hodina matematiky. Adam sedí otočený k Evě a Marii. Martin si čte pod lavicí a Tomáš hraje hru na mobilu. David poslouchá výklad učitelky stojící u tabule:

„Jinými slovy, když počítáte zlomky...“

Učitelka se zarazí a bouchne do stolu: „Slečna Marie, Eva a pan Adam... no jasně, co řešíte tak důležitého, že mě ignorujete?“

„My, omlouváme se, ale...“

„Žádné ale, nechodíte do školy abyste tady...“

„Paní učitelko, moc se omlouváme, že jsme vám narušili výklad, ale my bychom rádi věděli, co je to naděje.“

„Tak dobře, zlomky jistě do příští hodiny počkají. Zkusíte říct, co je podle vás naděje?“

„Já si myslím, že naděje je to, když člověk má ještě nějaký zápal něco dělat, i když si ostatní myslí, že to nemá cenu.“

„Pěkná úvaha, někdo další?“

„Já si myslím, že naděje je jako světýlko ve tmě. Takový to, když jste ztraceni někde v lese, a najednou uvidíte nějakou ceduli, od které už víte, kam jít.“

„Já si myslím, že spíš je to pocit, že se ta cedule objeví. Že věříme, že

brzo najdeme nějaký bod, od kterého budeme moct dál.“

„Co si o tom myslíte vy, Tomáši, Martine, dávejte pozor prosím.“

„Naděje? To je asi nějaká víra, že se něco povede, nebo tak něco?“

„Já si myslím, že naděje je, když se třeba někomu něco nelíbí, tak věří, že to on nebo někdo jiný dokáže změnit.“

„Krásné úvahy. Co kdybychom se na to podívali vědecky: Napíšeme na tabuli *Naděje je optimistický stav mysli, který je založen na očekávání kladných výsledků s ohledem na události a okolnosti v životě člověka nebo na celém světě*. Souhlasíte?“

Všichni volají: „Ano!“

„Paní učitelko, ale když nám Bůh dal tak krásnou věc, proč ji nemůžou mít všichni?“

„Víte, děti, ono to není tak jednoduché. Představte si třeba situaci, že někdo napsal něco u nás ve škole na zeď. A vy byste měli tu smůlu a zrovna šli kolem s věcmi na výtvarku. Určitě by vás podezřívali a dostali byste poznámku a pokutu k tomu. Jak byste se cítili? Měli byste naději, že vám někdo uvěří? A někdo může naději ztratit. Stejně jako Bůh nedá všem talent na matematiku nebo jazyky nebo třeba odvalu, tak je to i s nadějí. Má ji jen někdo a ten ji musí předávat dál.“

„Ale proč nám Bůh všem nedá všechno? Bylo by super umět všechno ve škole a být silný, odvážný a prostě dokonalý.“

„Zkusí někdo Martinovi odpovědět?“

„Já si myslím, že by to bylo super, že jo?“

„Já si myslím, že by to bylo divný.“

„Hlavně by tam nebyla ta jedinečnost člověka.“

Hlavní autorkou textu je Nina Němčíková, upraveno

Z FARNÍ CHARITY

Výpomoc potřebné mamince

V lednu nás požádala pracovnice z organizace Modré dveře, z. ú. (terapeutické centrum) o pomoc pro maminku samoživitelku, která je v evidenci této organizace. Klientka má i přes veškeré snahy nízký měsíční příjem, ze kterého bohužel nemůže ušetřit vyšší částku na neočekávané nebo vyšší jednorázové výdaje, které by pokryly celé náklady na topení v domě. Mamince jsme tedy předali částku 2500 Kč, kterou jsme vybrali v naší charitní kasičce v kostele. Tímto bychom chtěli poděkovat všem dárcům, kteří do charitní kasičky přispěli.

Humanitární sbírka

I letos bychom rádi uskutečnili tradiční jarní humanitární sbírku pro Diakonii Broumov, kterou chystáme na květen. Zatím ještě nemáme domluvený termín sbírky, ale jakmile bude určen, informace najdete v květnovém *Kurýru*, ve vitrínce Farní charity u kostela na náměstí a na webových stránkách farnosti.

Výzva pro činnorodé farníky

Jak jsem již psala ve Zvonu v loňském roce, ráda bych práci ve vedení Farní charity k 31. prosinci 2023 předala nějaké nové mladší osobě, ať už ženě, nebo muži. V současné době je naše organizace složená pouze z dobrovolníků a může i nadále zůstat jako dobrovolnická, ale může se stát i profesionální s nabídkou například pečovatelské, ošetřovatelské či asistenční služby. V případě profesionální práce by byla také vedoucí funkce placená a mohla by se tedy stát prací na hlavní pracovní poměr. Pokud by někdo cítil v srdci povolání ke službě v naší Charitě, budu velice ráda, když se mi ozve. Případně kdybyste měli ve svém okolí někoho, koho byste pro tuto práci doporučili, můžete mu o této nabídce říci.

Připravila Marie Junková

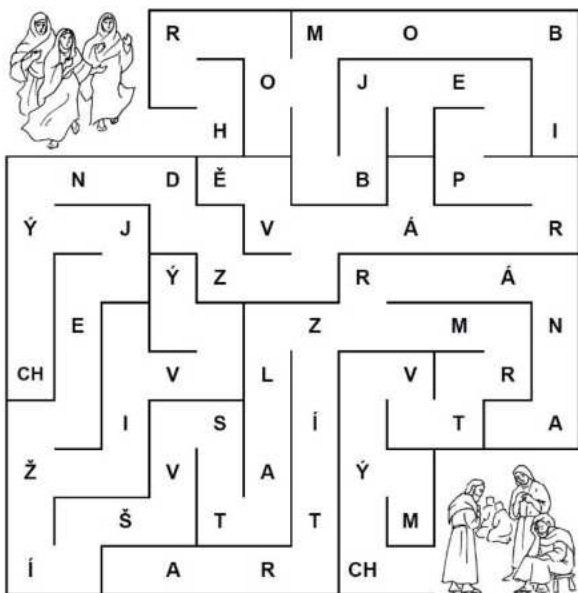
Nečekaná zpráva

První den po sobotě šly za úsvitu tři ženy k Ježíšovu hrobu, aby pomazaly jeho tělo vonnými mastmi a oleji. U hrobu se však stalo něco nečekaného! Se strachem i velkou radostí to ženy běžely oznámit apoštolům.

Najdi cestu bludištěm, která dovede ženy k apoštolům. Z písmen na cestě získáš tajenku. Jakou zprávu chtěly ženy apoštolům sdělit?

Milí rodiče a táborníci! Chtěli bychom vás pozvat na již dvacátý druhý ročník táborového pobytu pro děti. Tábor se uskuteční na zahradě statku v Chotiněvsi u Roudnice nad Labem. Těšit se můžete na hry a na výlety do krásných okolních lesů. V letošním roce bude jeden turnus a potrvá 14 dní, takže budeme mít dost času spolu tábor hezky prožít, dobře se poznat a zažít spolu mnoho krásných chvil.

Kdy? **Od soboty 1. 7. do pátku 14. 7. 2023.**

QR odkaz na vyplnění elektronické přihlášky:

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Velikonoce 2023

Čtvrtek 6. 4.	ZELENÝ ČTVRTEK	18:00 18:00	Říčany Mukařov
Pátek 7. 4.	VELKÝ PÁTEK	9:00 15:00 18:00	Říčany – Křížová cesta Říčany – Velkopáteční obřady Mukařov – Velkopáteční obřady
Sobota 8. 4.	BÍLÁ SOBOTA	19:45 20:00	Mukařov – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně Říčany – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
Neděle 9. 4.	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00 13:00 14:30	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jažlovice Lipany Všestary

V Říčanech bude zahájena soukromá adorace u Božího hrobu na Zelený čtvrtek od obřadů v 19 hodin až do Vigilie Vzkříšení do 20 hodin.

V neděli při mši svaté bude žehnání pokrmů.

Poděkování

Nezpívané pašije na Květnou neděli v Říčanech

Děkuji panu Janu Ericssonovi z Mnichovic za čas, který nám věnoval v postní době. Kvalitní přípravu zpívaných pašijí se nám nepodařilo dokončit – 1 soprán, 2 alty, 2 tenoři a 2 basy. I přes tento minimální počet zpěváků se náš obětavý dirigent snažil dovést pašije ke zdárnému konci. Nestalo se. Ještě jednou díky za obětavost Janu Ericssonovi, který by v neděli odzpíval žalm v mnichovickém kostele a přijel by do Říčan zpívat Ježíše a dirigovat pašije. Ať mu Bůh žehná.

Děkuji také P. Matějovi a P. Konstantinovi za umožnění zkoušek na faře.

Miloslava Pangrácová

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany,
tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz *nebo* jaro.slav.baluch@seznam.cz,
www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová,
Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je v pátek 9. června 2023.